

[Finansministeren]

opmærksom på, det er 800 kr. om året, ikke om måneden; det skulle man næsten tro, når man lyttede til debatten. Det er i realiteten ikke noget særlig stort beløb, og det er et system, som man i Sverige, det Sverige, som hr. Svend Auken berømmer så meget, har haft i mange år. Det kan i hvert fald ikke give anledning til mange betragtninger om asociale forslag.

Kontanthjælpen bliver ændret, ja, men hvad er det, det drejer sig om? Den besparelse, der kommer ved ændringen af kontanthjælpsforslaget, svarer knap nok til de ekstra udgifter, som ændringen for 2 år siden påførte os. Der er altså ikke tale om nogen niveausenkning, men om at stryge nogle af de merudgifter, der kom ud af den foregående ændring.

Hvad drejer det sig om med hensyn til hjemmehjælpsloven? Ja, det drejer sig om, at vi nu i et halvt år skal bevare de regler, der er gældende i dag, for i løbet af den tid at finde nogle nye regler, som – og jeg tror ikke, at jeg her siger for meget – vil være mildere end dem, der er gældende i dag.

Når det drejer sig om dagpengeområdet, er Socialdemokratiet jo medansvarlig, da de selv har været med til at lave reglerne. Jamen hvad er det så, der får Socialdemokratiet til at puste sig op i denne sammenhæng? Det har jeg meget svært ved at forstå. Under debatten eftermiddagen igennem har jeg spurgt mig selv, om Socialdemokratiet oplever det, som om vi befinder os i 1930'erne og ikke i slutningen af 1980'erne. Man taler om syge og gamle og svage, til trods for at vi befinder os i et af de mest veludviklede velfærdssamfund i verden, som dog har nogle store økonomiske problemer. Man kan beklage – deri er jeg meget enig med hr. Hvid Jensen – at vi i dag ikke har beskæftiget os meget med de overordnede store økonomiske problemer, som dette samfund har.

De ændringer, der sker via finanslovsforslaget, er så minimale, at de ikke giver anledning til den kritik, som Socialdemokratiet kommer med.

Så meget om det uretfærdige.

Hvad angår det uoverskuelige, så siger hr. Svend Auken, at vi jo ikke ved, hvilke virksomheder der nu skal sælges til private spekulanter. Så har den da fået alt, hvad den kan bære! Det lykkedes også at få ordet spekulanter med ind i den sammenhæng.

Det drejer sig jo – det sagde jeg i går, og jeg gentager det gerne – alene om at sælge nogle statsaktiver med henblik på at få etableret den mest effektive drift af disse virksomheder. Det kan vel ingen være uinteresseret i, medmindre man er så konservativ – og det troede jeg ikke Socialdemokraterne var – at alt skal være, som det var. Det virker lidt, som om Socialdemokratiet én gang har besluttet med sig selv, at man ikke kan ændre på noget som helst i dette samfund.

Jeg synes faktisk, det er for ringe – undskyld, jeg siger det. Man tillægger dette en betydning, som det ikke berettiger til. Det er naturligt, at man gennemfører nogle ændringer, også fordi en række af statsvirksomhederne selv ønsker en langt friere stilling. Man tilgodeser ikke de pågældende arbejdspladser ved at bevare dem, som de er. Jeg skal ikke sætte navne på, for det gør vi ikke i denne debat, og der indgår heller ikke navne på virksomheder i det forlig, regeringen har indgået med CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet, fordi vi er enige om, at det er tåbeligt at diskutere navne, så længe der ikke ligger noget konkret på bordet.

Det, det handler om, er, at vi er enige om, at ud over den milliard, der kommer ind ved salg af statslige aktiver, og som står i finanslovsforslaget, skal der sælges for 2 mia. kr. i årene 1989 og 1990, så jeg vil bare sådan stilfærdigt sige til hr. Svend Auken, at det såmænd ikke er så uoverskueligt.

Så er der det ustabile. Hr. Svend Auken sagde, at flertallet bag finansloven er skrøbeligt. Jeg synes, det er gået meget godt indtil nu. Det gik da meget godt ved afstemningen i går, og jeg er overbevist om, at også finanslovsforslaget i dag bliver vedtaget med et betydeligt flertal.

Regeringen så da helst, at der var mere end 90 mandater bag finanslovsforslaget, men det er ikke nødvendigt for at få det vedtaget, og det er ikke udtryk for svaghed, at der ikke er 90 mandater bag; sådan plejer vi ikke at regne her i Folketinget.

Men at der ikke er 90 mandater bag finanslovsforslaget, er der kun én forklaring på, nemlig den, at det største oppositionsparti, som er det parti, der længst har siddet med regeringsmagten, tillader sig at undlade at stemme for det, til trods for at man ikke har nogen argumenter for det. Det er jo sandheden i det.